

1886-07-26

AFSENDER

Georgia Steenberg, Nicoline Steenberg

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Sandholt

Modtagersted:
Civita d' Antino

Omtalte personer:
Petrine Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Georgia Steenberg
Nicoline Steenberg

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 26a-b

DOKUMENTINDHOLD

Nicoline og Georgia Steenberg har fået nyheden om at Agnete Skovgaard har fået tyfus på sin rejse i Italien. De spørger til hendes velbefindende og ønsker hende god bedring.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 26A

Sandholt 26/7-86

Kjære Agnete!

Tak for de Linjer, Du sendte os fra Tyskland. Det gjorde os saa ondt, da vi en Dag var henne hos Dine Forældre, inden vi rejste her over, at høre, at Du ikke var rask. Nu i Gaar fik Jakobine Brev fra Petrine, at det dog var lidt bedre, men hvor det er trist at tænke, at Du skal ligge syg der nede. Jeg havde snarere tænkt, at Du sad ved Siden af Din Mand, og naar han malede Landskabet, saa malede Du Blomsterne, der voxede i Græsset; eller at Du maaske havde fundet Blaaler - saadant noget kunde Du jo altid finde - og saa prøvede at modellere ham. Ja, det tror jeg dog næsten ikke rigtig, jeg trode. Men man kan jo aldrig vide, hvad der endnu kan naa sig, naar Du nu blot snart maatte blive

-2-

rask. Det maa nok være underligt at komme saa langt bort hjemme fra. Dejligt maa det jo være at se saa megen Skjønhed; men jeg synes dog ogsaa, der maa være noget, man savner. Jeg tror, naar jeg rejste, vilde jeg mest kunne nyde Naturens Skjønhed, mere end Byerne, om der end er saa meget smukt og interessant dér, jeg synes, man maa dér meget lettere blive træt. Men der, hvor Du nu er, er nok ogsaa netop Naturen saa smuk, saa naar Du nu blot snart maatte blive rask, at Du igjen kunde glæde Dig ved alt det smukke. Vi have det yndigt herovre paa Sandholt; men paa Lørdag tage vi vistnok hjem; thi baade Line og Alix Bondesen skulle rejse lidt. Line er jo nu Lærerinde i Litteraturhistorie i Skolen paa Sotterup, og det er hun meget glad ved og opfyldt af; men saa maa hun jo saa nogenlunde rette sig efter Ferierne med sine Rejser. Moder og Regine tog derfor før herover for at Regine skulde

-3-

faa lidt længere Tid paa Landet, og jeg tror ogsaa, hun har haft rigtig godt af det. Saa var Bibbe og jeg ene hjemme den sidste Tid inden Ferien. Jeg har saa tit og mange Gange tænkt, at jeg snart skulde skrive til den søde lille Frue, - hørt om Dig har jeg jo ofte, naar vi saa nogen af Dine der hjemme fra - men det er ikke blevet til noget med Skrивeriet; men nu

vaagnede jeg i Nat og var saa frygtelig kjed over, at jeg ikke havde skrevet til Dig, jeg syntes at nu viste jeg mig dog altfor uforbederlig, hvad Breve angaar, og saa har jeg da heller ikke ladet Dagen gaa hen uden at skrive. Nu kommer jo snart Din Fødselsdag, og jeg vil ønske Dig et godt, godt Aar. Synes Du ikke, naar Du tænker tilbage paa det Aar, der nu er gaaet, at Du har oplevet forunderlig meget i det Aar. Jeg skal hilse Dig saa tusende Gange fra Jakobine og Regine. Moder vil selv skrive et Par Ord. Vil Du hilse Din Mand saa meget. Blot Brevet nu maa træffe Dig nogenlunde rask.

Din hengivne Georgia.

-4-

Sandholt den 27de Juli 1886

I dette Øjeblik, kjære Agnete have vi netop holdt Morgenbøn og sunget Morgensang, hvilket vi altid gjør i vor lille Lejlighed heroppe, og da jeg nu havde tænkt paa, at jeg vilde skrive til Dig, kjære lille Ven, saa traadte under Morgensangen Billedet af den søde lille Agnete saa levende frem for mig, hende som jeg i Skoletiden næsten altid vinkede op til mig for at begynde Morgensangen og holde i den i den rette Tone; Ja Gud give, kjære Agnete, Du maa være kommen saavidt, saa Du med lidt Fornøjelse maa kunne læse disse Linier fra Dine gamle Venner i Danmark. Jacobine sidder ligeoverfor mig og skriver til Petrine; hun haaber Brevet endnu skal naa hende paa Askov, hvor Petrine lader til at føle sig meget tilfreds. Jeg skal i dag ud til Faaborg og besøge en gammel Slægtning af Dig, gamle Fru Leth; Augusta Leth har været her engang til Middag paa Sandholt medens jeg har været her, og jeg har ogsaa været sammen med hende hos Nissens,

Mappe 48 brev nr. 26B

Du véd nok hvem det er; Louise Leth var her ogsaa to Dage paa Sandholt; det var en stor Fornøjelse for mig og os Alle; hun er lidt ængstelig ved at ligge alene paa Sandholt og kom derved den Nat, hun laa her, til at ligge oppe hos os, og derved fik jeg endnu lidt mere godt af hende, hun er saa frisk og saa livlig; hun sang saa yndigt for os; der er næsten Ingen, jeg holder mere af at høre synge end hende. Her er saa dejligt paa Sandholt for Øjeblikket, da der i den senere Tid er kommen Regn, som man længe havde trængt til; alt er nu igjen saa friskt, saa friskt og Du har maaské nok hørt før, at naar vi ere her, bo vi ovenpaa og have ogsaa et Taarnværelse, hvorfra vi have den yndigste Udsigt til alle 3 Sider, og baade Sol og Maane begunstiger os ganske overordentlig heroppe synes jeg; men det er snart forbi

-2-

med vore glæder her, paa Løverdag drage vi ad Hjemmet til; men der have vi det jo ogsaa Gud ské Lov rart. Den Dag, som er Din Fødselsdag, ere vi igjen |være| hjemme, og vi skal tænke paa Dig og bede for Dig; men det have vi ogsaa gjort; det var en saa bedrøvelig Tanke for mig at vide min kjære lille Agnete syg; men med Guds Hjælp begynder Du vel nu igjen rigtig at blive flink. Hils Din kjære Mand saa hjerteligt fra mig, tro mig, jeg har ogsaa tænkt meget paa ham; det har ogsaa været rigtig svært for ham; men nu ønsker jeg Dem Begge et rigtig velsignet og godt Aar, at Du snart rigtig maa komme til Kræfter igjen og rigtig nyde alt det Skjønne, som omgiver Dig.

Kjærlig Hilsen til Begge baade Mand og Hustru fra

Din gamle Veninde

Nicoline Steenberg

Sandholt 26.
7. 86

Kjære Agnete !

Tak for de Linjer, Du sendte os fra
Tyskland. Det gjorde os saa godt, da
vi en Dag var henne hos Dine For-
ældre, inden vi rejste her over, at høre,
at Du ikke var rask. Nu i Laar fik
jakobine Brev fra Petrine, at det dog var
lidt bedre, men hvor det er trist at
tenke, at Du skal ligge syg der
nede. Jeg havde snarere tænkt, at Du
sad ved Tiden af Din Mand, og naar
han maalede Landskabet, saa maalede
Du Blomsterne, der voxede i Græsset,
eller at Du maaske havde fundet Blaa-
ler - saadant noget kunde Du jo altid
finde - og saa prøvede at modellere ham.
Ja, det tror jeg dog næsten ikke rigtig jeg
trode. Men man kan jo aldrig vide,
hvad der endnu kan naa sig, naar
Du nu blot snart maatte blive

rask. Det maa nok være underligt at
komme saa langt bort hjemme
fra. Djæligt maa det jo være at
se saa megen Skjønhed; men jeg
synes dog ogsaa, der maa være noget,
man savner. Jeg tror, naar jeg rejste
vilde jeg mest kunne nyde Naturens
Skjønhed, mere end Byerne, om der
end er saa meget smukt og interessant
der; jeg synes, man maa der meget
lettere blive træt. Men der, hvor Du
nu er, er nok ogsaa meget Naturen saa
smuk, saa naar Du nu blot snart
maatte blive rask, at Du igjen kunde
glæde Dig ved alt det smukke.
Vi have det yndigt herovre paa Land-
høtt; men paa Lørdag tage vi vistnok
hjem; thi baade Line og Alex Bonde-
sen skulle rejse lidt. Line er jo
nu Lærerinde i Literaturhistorie i
Skolen paa Søllerup, og det er hun
meget glad ved og opfyldt af; men
saa maa hun jo saa nogenlunde
rette sig efter Ferierne med sine
Rejser. Moder og Regine tog derfor
før her over, for at Regine skulde

fra lidt længere Tid paa Landet, og jeg
tror ogsaa, hun har haft rigtig godt
af det. Saa var Bibbe og jeg ene
hjemme den sidste Tid inden
Ferien. Jeg har saa tit og mange
Gange tænkt, at jeg snart skulde
skrive til den søde lille Frue, - hørt
om Dig har jeg jo ofte, naar vi saa
nogen af Dine der hjemme fra -
men det er ikke blevet til noget med
Skriveriet, men nu vægnede jeg i Nat
og var saa frygtelig bød over, at jeg ikke
havde skrevet til Dig, jeg syntes, at nu
viste jeg mig dog allfor uforbederlig, hvad
Breve angaar, og saa har jeg da heller
ikke ladet Dagen gaa hen uden at
skrive. Nu kommer jo snart Din
Fødselsdag, og jeg vil ønske Dig et godt,
godt Aar. Lyves Du ikke, naar Du
tænker tilbage paa det Aar, der nu er
gaaet, at Du har oplevet forunderlig
meget i det Aar. Jeg skal hilse Dig
saa tusende Gange fra Jakobine
og Regine. Moder vil selv skrive et
Par Ord. Vil Du hilse Din Mand
saa meget. Blot Brevet nu maa
træffe Dig nogenlunde rask.
Din hengivne Georgia.

Sandholt
den 27de Juli 1886

I dette Gjeslik kjære Agnete haaber
vi netop holdt Morgenbøn og sun-
get Morgensang, hvilket vi altid gjør
i vor lille Lighed heroppe, og da jeg
nu havde tænkt paa, at jeg vilde
skrive til Dig, kjære lille Ven saa
traadte vinder Morgensangen lille
døt af den søde lille Agnete saa
levende frem for mig, kunde som
jeg i Skoletiden næsten altid vin-
drae op til mig for at begynde
Morgensangen og holde den i den
rette Tone; ja Gud give, kjære
Agnete, Den maa være kommen
saa vidt, saa Du end lidt forujsles
maa kunne lase disse Linier fra
Dine gamle Venner i Danmark.
Jacquine sidder ligeoverfor mig og
skriver til Petrine; hun haaber ogsaa
vel endnu skal saa hende fra Aalborg
hvor Petrine lader til at føle sig meget
tilfreds. Jeg skal idag ud til Aalborg
og besøge en gammel Kærling af Dig,
gamle Fru Leth; Augusta Leth har været
her syng til Middag fra Sandholt, men
den jeg har været her, og jeg har ogsaa
været sammen med hende hos Nansen,

Du véd nok hvem det er; Louise
Lata var her ogsaa to Dage paa
Sandholt; det var en stor
nøjelse for mig og os alle; hun
var så meget udfølgelig ved at ligge alene
paa Sandholt og kom derved den
Nat, hun laa her, til at ligge op.
Nu har os, og derved fik jeg end
en lidt mere godt af hende; hun
er så frisk og så livlig; hun
sanger så ejendigt for os; der er
meget at sige, jeg holder mere
af at høre hende, end hende.
Her er så dejligt paa Sandholt
for Øjeblikket, da der i den senere
del af den er kommen Regn, som
man længe havde trænge til; det
er nu igen så frisk, så fint
og Du har mærket nok godt
for, at naar vi ere her, so vi
overpaa og have ogsaa et Saar
verden. Hvorfor vi have den yndige
dejlige Klange til alle 3 Sider, og
baade Sol og skønne begrundelser
og gæster overordentlig berøp
lyner jeg; men det er snart forbi

med vore Glæder her, paa Løver
dag drage vi ad Hjemme
til, men der have vi det jo
ogsaa Gud skøt Lov vare. Den
Dag som er Sin Fødselsdag,
ere vi ^{vare} egjænnede, og vi
skal tænke paa Dig og bide
for Dig, men det have vi og
saa gjort, det var en saad
dovelig Tanke for mig at vi
de mine kjære lille Agnete og
men med Guds Hjælp begynder
Du vel nu egjænnede rigtig at bli
vo flink. Tils Den kjære store
saa hjerteligt fra mig, tro mig,
jeg har ogsaa tænkt meget paa
hans, det har ogsaa været rig
tig svært for ham, men nu
bakter jeg Dem begge et rigtig
velsignet og godt Aar, at
Du mere rigtig naar hansen
til kræfter egjænnede og rigtig nyde
alt det Skønne, som angiver
Dig. Kjærlig hilsen til begge saa
de elend af hustru fra
Din gamle Veninde
Nicoline Stenborg.